

Klimaplan for Kongsvinger kommune

5.4 Landbruk

Endringsforslag til erstatning for tre siste avsnitt s. 28:

Om lag 50 % av trærnes tørrvekt består av karbon (C) som kommer fra lufta ved at skog tar opp CO₂ gjennom fotosyntesen i nåler og blad. Skogen i Norge binder nær halvparten av de menneskeskapte utslippene. Men for naturressurser som skog er det naturlige CO₂-kretsløpet et evig nullsum-spill. Det karbonet som trærne binder i vekstfasen slippes ut igjen ved nedbrytingen og forråtnelsen.

To hovedfaktorer kan endre dette betydelig og med lang varighet. Den ene er mer utstrakt bruk av tre i varige installasjoner som bygg og anlegg (limtre, massivtre o.l.). Her bør Kongsvinger være en foregangskommune. Den andre er å gå over til bruk av lukkede hogstformer og naturlig foryngelse uten markberedning. Det avdemper de store utslag i nedbryting og gjenoppbygging av humuslaget vi får etter snauhogster. I barskog kan dette imidlertid kun brukes i noe begrenset omfang, gir lengre omløpstad, krever større innsats i planleggingen og er en dyrere driftsform.

Det store fokus på skogens verdi og bestandsskogbruket har ført til en oppsiktsvekkende økning av kubikkmasse og tilvekst i norske skoger i løpet av de siste 100 år. Dette har utvilsomt gitt en stor netto binding av CO₂ både i form av trevirke og bundet i økt humuslag i skogbunnen. Denne ressursen gjelder det derfor å forvalte så bærekraftig det er praktisk og faglig mulig.

Som en av landets største skogkommuner bør Kongsvinger kommune reise spørsmål om de beste måter å bruke skogen på økonomisk og biologisk ut fra et miljø- og klimaperspektiv, og som stor lokal skogeier bør kommunen være innovativ pilot i utprøvingen av slike driftsformer og et eksempel for andre skogeiere.